

ВІСНОВІД

UKRAINIAN DAILY

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 192. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, OCTOBER 6, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 8-го ЖОВТНЯ 1996 р. Ч. 192. РІК СІІІ.

О. Мороз закликав однодумців готуватися до виборів

Київ (Р. Р.). — Голова Верховної Ради України, який також є головою Соціалістичної партії України, закликав членів своєї партії та інших партій-симпатиків готуватися до виборів Верховної Ради і рад усіх рівнів, які зберігалися закладати зусилля лівих сил у парламенті.

О. Мороз закликав ліві розгорнути і очолити масовий рух на захист конституційних прав громадян.

Головним завданням СІПУ Мороз назвав «працю в нових умовах після прийняття Конституції». За його словами, соціалісти повинні врахувати, які зміни в державі, які хоч і не бажані для партії лівих орієнтації, але змушують працювати по-новому.

Щодо можливих змін закону про вибори О. Мороз сказав: «Я переконаний, що наступна система виборів буде змішаною».

Чорноморське паропластво «викупує» свої кораблі

Київ. — Державне Чорноморське паропластво України зменшило свої борги на 60 млн. дол. і спромоглося звільнити 25 кораблів, затриманих в чужоземних портах за несплату несплатоспроможності, повідомило 4-го жовтня агентство Ройтер.

Міністр транспорту Іван Данкевич сказав, що 17 кораблів вже ще залишаються «арештованими», але компанія сподівається знайти наступного року додаткових 85 млн. дол. на сплату своїх боргів, при чому державні фонди не використовуватимуться.

І. Данкевич заявив, що діяльність компанії значно покращилася і її заробіток іде на сплату боргів та закуп нових суден. Головною ж ціллю, за його словами є звільнити всі затримані кораблі за наступного року не платити гроші.

Н. Вітренко і В. Марченко голодують

Київ (Р. Р.). — У четвер, 3-го жовтня, на сесії Верховної Ради України депутати Наталія Вітренко та Володимир Марченко розпочали голодування на знак протесту проти «порушення головною парламентом Олександром Морозом 2-го жовтня правил етикету і депутатської етики».

Обов'язок голодувати раніше належав до Соціалістичної партії України, очолюваної О. Морозом. Пізніше вони вийшли зі СІПУ та створили Прогресивну Соціалістичну партію України. Н. Вітренко сказала журналістам, що 2-го жовтня О. Мороз перешкодив вивести до порядку дня питання про встановлення нового рівня мінімальних пенсій і зарплати ще до розгляду проекту про державний бюджет на 1997 рік.

На головах Н. Вітренко і В. Марченка з'явилися білі пов'язки голодувачів. Щоправда, голодувачі тривалий час не їли. Проте, якщо вимоги не буде виконано, депутати й поновлять. Політичні коментатори оцінюють цей факт, як наближення перевороту голови українського парламенту. Тим

Патріярха УАПЦ Дмитрія звинувачують у політизації

Львів (Р. Р.). — Архидієцесійний собор УАПЦ вивинув «ді» Патріярха Дмитрія в питанні надання Успенському храмові у Львові старої ризи та пошанування сану Архидієцесії Патріярха «неканонічними і самочинними».

Про це заявив на пресовій конференції Архидієцесійний собор УАПЦ в Галицькій Петро. Він звинувачує Патріярха у намаганні правити церквою «політизованими, та світськими методами».

За словами Архидієцесії Патріярха Дмитрія відмовився на запрошення прибути на Архидієцесійний собор. Невадуже буде наступний собор, на який знову буде запрошено Патріярха. Якщо він не з'явиться на соборі, то згідно зі статуту УАПЦ на помісному соборі буде вирішуватися питання про голову Церкви, сказав Архидієцесій.

Обрано парламентарних членів Конституційного суду

Київ (Р. Р.). — Тут у четвер, 3-го жовтня, Верховна Рада України обрала чотирьох із необхідних шістьох членів Конституційного суду та заступника голови Верховної Ради. Останнім став член Комісії з питань правової політики та судово-правової реформи Віктор Мусіяка.

За обрання його на пост заступника голови парламенту проголосувало 270 народних депутатів. У 1996 році В. Мусіяка був постійним представником Президента у Верховній Раді, але президиум за цього посту після того, як Президент Леонід Кучма видав указ про проведення референдуму щодо тексту проекту Конституції.

До Конституційного суду обрано народного депутата України Михайла

Театральні мистці вимагають кращих умов

Київ. — Президент Леонід Кучма провів 30-го вересня зустріч з керівниками київських театрів, на якій обговорено створення Урядом несприятливих умов для розвитку театральних мистецтв в Україні, повідомила УНІАР.

Директор Національної Опері Анатолій Мокренко, сказав, що артисти хвилює ситуація, що створилася після введення в дію спільної постанови Кабінету Міністрів і Національного банку України, за якою творчі групи привносившись до виробничих. Театри ставляться в умови, в яких неможливе творче зростання і збереження існуючих театральних груп із належними допоміжними цехами художників, костюмерів та бутафорів, сказав він.

Як повідомляє УНІАР, постановою не дозволено театрам стимулювати працю як груп, так і окремих виконавців. Мистці знаходять кращі умови

Підготувлять Загальні збори НШ

Нью Йорк (О. К.). — Тут в приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА відбулися в суботу, 28-го вересня, наради Президії НШ, на яких з'ясували члени за пророблену в літніх місяцях працю. Особливо вичерпно звітував голова НШ проф. Леонід Рудницький і заступник голови та науковий секретар др Лариса Оніщенко, які в останніх місяцях брали участь в конгресах і конференціях на терені України.

Голова НШ-А перебував у Львові, де відбувся низку засідань і нарад із представниками НШ у Львові, зокрема з голо-

(Закінчення стор. 3)

Афганці створюють єдиний фронт проти талібів

Кабуль, Афганістан. — Афганські збройні формати, які дотепер поодинокі протистояли наступові війська фундаменталістичного руху «Талібан», вирішили об'єднати свої сили і створити єдиний фронт боротьби з талібами.

Цими днями в афганському місті Мазарі-Шаріф відбулися переговори військових представників президента Бургадудина Раббани з командувачем узбецької міліції Афганістану генералом Рашидом Дустумом. У висліді домовленості урядові війська дістали можливість вільного пересу-

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПІДСУДНИХ ВИПРАВДАНО

КИЇВ. — Київський міський суд виніс оправдуючі вирок колишньому першому заступникові голови Державного комітету України з питань нафти і газу Євгену Сухину і колишньому головному бухгалтерові того ж комітету Михайлові Щербі. Обидвох було звинувачено у неправомірному ставленні до своїх службових обов'язків.

ЗАТВЕРДЖЕНО СТАТУС ЦЕНТРУ З ПРОБЛЕМ АДАПТИВНОЇ БЕЗПЕКИ

КИЇВ. — Уряд своєю постановою затвердив 1-го жовтня статут Чорнобильського центру з проблем ядерної безпеки, радіоактивних відпадів і радіоекології. Постановою доручає Міністерству Довілля і Ядерної безпеки забезпечити цього року фінансування центру за рахунок бюджетних фондів, призначених для проведення науково-дослідних та науково-конструкторських робіт. Починаючи з наступного року це міністерство, а також Міністерство Фінансів мають передбачати цільові асигновання на ліквідацію наслідків чорнобильської катастрофи і на забезпечення діяльності центру. Правління нового центру за статусом і оплатою праці працівників будуть до співробітників науково-дослідних інститутів Національної Академії Наук України.

ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНИК ГЕРОЯМ КРУТ

КРУТИ, Чернігівщина. — Тут відкрито пам'ятник 300 юнакам, які загинули в січні 1918 року в нерівному бою з більшовиками, як навусялися в Київ, повідомила 1-го жовтня УНІАР. На місці колишнього бою відбулося віче, організоване Народним Рухом та іншими національно-демократичними організаціями. В урочистостях взяли участь учні Львівського військового ліцею імені Героїв Крут. Пам'ятник, споруджений за фонди, зібрані Львівським братством воїнів дивізії «Галичина», посвятив єпископ Чернігівський і Ніжинський УПЦ Київського Патріярхату Варлаам.

СТВОРЕНО НОВУ ДЕПУТАТСЬКУ ФРАКЦІЮ

КИЇВ. — 2-го жовтня на засіданні Верховної Ради створено депутатську групу «Аграрники України». Щоб стати членом нової фракції, депутат повинен підтримувати Кон-

Відбулися перші президентські дебати

Гартфорд, Конн. — Тут ввечері у неїлю, 6-го жовтня, у приміщенні театру Бушнелл, відбулися перші з двох запланованих президентських дебатів. Дебати між президентом Біллом Клінтоном, кандидатом Демократичної партії, та сенатором Робертом Долом, кандидатом Республіканської партії, тривали півтори години, а модератором їх був відомий американський журналіст і політичний коментатор Джим Лерер.

Від самого початку Роберт Долом зайняв агресивну позицію, представляючи публіці свої плани

(Закінчення на стор. 3)

статуцію, виступати за цілісність території та недоторканість кордонів України, а також визнавати необхідність реформування економіки та забезпечення рівноважності усіх форм власності. «Аграрники України» мають на меті завершити земельну реформу і надати селянам право на власність на результати своєї праці і право на приватну власність на землю.

ЗАПРОВАДЖУЮТЬ КРЕДИТОВІ КАРТКИ

КИЇВ. — Банки «Україна» та «Перкомбанк» спільно з Європа Інтернешнел приступили до випуску перших в Україні кредитових карток. За словами голови правління Національного Банку України Віктора Ющенка, ця, зручна та найдешевша система скоро набуде популярності на українському ринку і допоможе включити в банківську систему більше готівки. Це є свідченням міжнародного визнання наявності в Україні високої технології.

«СОЮЗ ЧОРНОБИЛЬ УКРАЇНИ» НАГОРОДИЛИ ДЕПУТАТИ

КИЇВ. — «Союз Чорнобиль України» нагородив медаллю «За мужність» та знаком «За героїзм» майже 30 депутатів Верховної Ради. За словами голови союзу Юрія Андрєва, депутати нагороджені «за послідовне і принципове становлення у впровадженні чорнобильських програм в українському парламенті». Серед нагороджених: Олександр Мороз, Євген Марчук, Леонід Кравчук, Сергій Довгань, Сергій Кісьхаль, Олександр Схмальський, Лесь Танюк, Степан Храма, Віктор Суслов, Микола Сургай та інші.

СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИ ТВОРЯТЬ ОПозицію

КИЇВ. — Голова Соціал-Демократичної партії України Юрій Бутуздин заявив, що очолювана ним партія і далі працюватиме у напрямку створення в Україні широкого руху демократичної опозиції. Бутуздин повідомив про участь української делегації у ХХ Конгресі Соціалістичного інтернаціоналу, що відбувся в Нью Йорку минулого місяця. Основа діяльності української делегації на конгресі була спрямована на консолідацію зусиль соціал-демократичних партій Центральної та Східної Європи і на вироблення принципово нових відносин між

Східною і Західною частинами Європи. У складі української делегації був колишній прем'єр-міністр України Євген Марчук, який власне і запропонував взяти участь у праці конгресу.

Л. КУЧМА ПІДТРИМАВ НАМІР «КОКА-КОЛА» ЗІБЛИШИТИ ІНВЕСТИЦІЇ

КИЇВ. — 3-го жовтня президент Леонід Кучма на зустрічі з представниками найбільшої в Європі компанії з виробництва безалкогольних напоїв «Кока-Кола Америк» сказав їй планів і наміри щодо інвестицій в українську економіку, повідомила УНІАР. Незважаючи на скрутну економічну ситуацію в Україні, компанія вважає український ринок перспективним і збирається збільшити свої інвестиції наступного року на 250 млн. дол. На сьогодні вона вклала 100 млн. дол., відкривши свій підприємства у Львові та центри розповсюдження в кількох регіонах України.

НА КОРАБЛЯХ ЧО ПІДНИМУТЬ АНДРІЙСЬКІ ПЛАПОРИ

СЕВАСТОПОЛЬ. — У зв'язку з 300-літтям російської флоти командувач Чорноморської флотилії адмірал Віктор Кравченко дав наказ підняти 20-го жовтня на кораблях ЧФ Андрійські прапори. В. Кравченко мотивував це рішення відповідним наказом міністра оборони Російської Федерації Гіора Ділонова. На думку політичних спостерігачів, підняття російських прапорів 20-го жовтня свідчить про те, що питання розподілу Чорноморської флотилії буде повністю вирішене саме до цієї дати.

ПРАВНИКИ АНАЛІЗУЮТЬ КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС

ЯЛТА. — Всесвітня Асоціація Українських Правників (ВАУП) почала тут свій форум, присвячений проблемам конституційного процесу в Україні і, зокрема, проблемам статусу Криму в Україні та правничому полі держави. У форумі, який веде Володимир Стретович, член президії Верховної Ради України та керівник ВАУП, беруть участь група юристів парламенту Криму, члени кримського уряду та представники Головного управління Міністерства Юстиції України в автономії. Учасники форуму привітали постійний представник Президента України в Криму Дмитро Степанюк.

В АМЕРИЦІ

РЕАГУЮЧИ НА НОВІ РЕПРЕСІЇ бурмиської військової влади на демократичних прихильників у тій країні, Уряд президента Білла Клінтона заборонив державним керівникам Бурми в'їзд до ЗСА. Заборона входить у життя негайно та продовжується до неозначеного речення. Цього кроку від Президента вимагав Конгрес і для цього ухвалено окремий законопроект, що його минулого тижня президент Б. Клінтон підписав. Крім того, цей новий закон примусить американську допомогу крім добродійної та тієї, що потрібна для поборювання наркоманства і також дає право на заборону нових приватних інвестиційних американських вкладів у випадку, як ця антидемократична нагілка погіршиться.

У СВІТІ

У ЧЕТВЕР, 3-ГО ЖОВТНЯ, Шведська академія літератури повідомила, що Нобелівську літературну нагороду 1996 року отримала 73-річна польська поетеса Віслава Шимборська. Хоч, як сказано у проголошенні, В. Шимборська є мало відомою поетесою, але там її дуже шанують, як відому поетку з Кракова, котра писала ліричну поезію про шоденне життя. У супровідному листі Шведська академія літератури стверджує, що «В. Шимборська без оправдання, коли взяти до уваги багатство її інспірації та правдивість легкості, з якою її слова знаходять своє місце, називають Моцартом поезії». Як людина, В. Шимборська є дуже скромною та приватною особистістю, яка уникає публічних зйомок чи літературних вечорів.

Справа українського шкільництва в Америці

Справа американського шкільництва та освіти останнім часом жавао дискутується на сторінках преси, в радіо і телевізії. Не тільки батьки, вчителі та виховники ставлять питання, пропонують зміни та намагаються поліпшити існуючу ситуацію, котра, як можна зважати, не є надто втішою. Велику кількість часу цьому питанню присвячує також державне управління, спонсоруючи всілякі курси, дискусії майстерні чи експериментальні програми. Іншим словом, ціла країна бере активну участь у тому, щоб знайти відповідь на турбоцій питання, бо справа шкільництва та освіти молодого покоління є, мабуть, найважливішою ділянкою — це ж майбутність.

У протилежності українське шкільництво хоч і має подібні проблеми, брак добрих учителів, програм, підручників, приміщень і так завжди в кожному фонді, чомусь не має подібного піклування зі сторони нашої громади та її організаційного апарату. Громада, якій дуже багато інших етнічних меншин заздрить за її організованість та активність, чомусь не розуміє того, що до великої міри її майбутність в Америці залежить від того, як дитинству її українськочашки, бо в них дістають початкову освіту української мови та інших українськочашки предметів її наймолодші члени, які самі собою представляють оту майбутність. Мається на увазі майбутність, якою буде можна гордитися, бо вона буде відданістю цієї громади, що своєю організованістю могли б впливати на політичні та культурні процеси країни, в якій живемо. А як цьому бути, коли сьогодні не даємо і не проваджуємо належної уваги нашій дитині та молоді, зокрема тім, котра повинна б заповняти українські школи.

Натомість, живучи у доброті, міняємо свої пріоритети — матеріяльні беруть перевагу над духовними, вигоди над відповідальністю, а байдужість над гордістю свого походження. Чий пріоритет у першу чергу допускають батьки, організації, установи та громада як цілість. Незаквацелена витворене збайдужіння, а це в свою чергу сприяє приписуєнню асиміляції, що в кінцевому етапі стає безкритичним для всіх зацікавлених. У сьогоднішньому світі кожен шукає свого коріння, навіть нащадки тих перших поселенців, що прибули до ЗСА на кораблі до Плімуту, з гордістю декларують своє англійське походження.

Все ж таки треба підкреслити те, що навіть у майже повному збайдужінні громади школи українцознавства впродовж останніх понад сорок років таки сповнили своє завдання, їхні випускники, — це саме ті батьки, які сьогодні продовжують розпочате діло і приводять своїх дітей до школи, — це ті, що нині працюють на відповідальних становищах багатьох підприємств, банків і дипломатичних місій, тому що володіють українською мовою, — це ті, що сьогодні починають спинатися по драбину громадських організацій та замінюють своїх попередників. Крім того, школи українознавства дали можливість двом поколінням тут народжених, свободіно порозуміватися зі своїми рідними та знайти спільну мову з багатьма, що їх зустрічали під час зустрічей вже у вільній, незалежній Україні. Вони, прийдешняж, не є тільки закордонними туристами, там вони почуватимуться приналежними до землі та роду, що їх відвідують захоплюючим надзвичайною красою тої її довгими роками опсаїваної України.

Однакне громаді такі було б треба активно поцікавитися нашими школами українства, котрі під сучасну пору знаходяться у дуже поганому стані, коті взяти до уваги кількість дітвори, їх чим раз менше, хоч громади прибуває. Тому понад усе найважливішим є те, щоб українська громада поцікавилася справою шкіл українства в Америці та доложила всізусиль до покращання їхнього стану, а тоді не буде причини турбуватися майбутністю нашої громади.

[illegible]

Олександр Домбровський

СОБОРНИЙ МАШТАБ ГРУШЕВСЬКІЯНИ

Вже заголовок цієї статті свідчить, що йдеться про питання принципового характеру, порушене за мультиперспективних позицій. Теоретично беручи, в принципі не може бути навіть мови про монополію якогось середовища, наукового, територіального чи ідеологічного, на дослідження і інтерпретацію духовної спадщини великого історика. Михайло Грушевський і його вельетства духовна спадщина є безсередньою власністю цілого народу, і як така належить до всеукраїнської скарбниці культури й духовно-інтелектуальних надбань, особливо в умовах сучасної української національно-державної історіографії. Шо більше — це мультиперспективна синтеза (методом глибинної аналізи) національно-історичної метрики народу великого хронологічного й географічно-просторового масштабу — від кам'яної епохи до новітньої доби всіх часів соборної України в контексті східноєвропейського історичного процесу. Вже лише біо-бібліографічний матеріал нашого історика свідчить про його всеукраїнський масштаб наукового зацікавлення й діяльності не тільки тематично-мериторичного характеру, але й соборно-просторового.

У Галичині

Приїхавши до Львова 1894 року, аж надійшли учень Володимир Антонович. М. Грушевський, мимомово молодого віку (мав тоді 28 років!), виказав себе не лише істориком уже тоді поважного масштабу, але й блискучим організатором науко-

даже можливо, визнало б Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові Академію Наук. Проблема лежала в тому, що номінально Галичина перебувала під Австрією, а фактично — під польською адміністрацією з усімипоталашними консеквенціями. Правда, польська сторона була далеко більше політично вироблена, тому віденські правлячі кола рахувалися більше з оцінкою польського графа Балені, ніж з Кир Андреем Шеніцким, Володимиром Дешкевичем, Комаром Левшичем і іншими нашими авторитетними діячами. Але й наші, виступаючи від імені слова „а-с-е-м-а-й-н-е-г-е-р-е-т“ з уст „найяснішого папа“ до заступників галицьких русинів-українців в передкожах Шенбургу. В таких умовах кристалізувалося „галицький П'ємонт“. Та справа не в назві, а в суті. Офіційно не коронована Віднем західно-українська Академія Наук, Наукове Товариство ім. Шевченка, досягало дійсно грандіозних успіхів за головування Михайла Грушевського. Сьогодні загалом з неспасом останні передовісні Загальні збори НТШ, під час яких обострились історичні резигнування з боку голови Товариства. Для реабілітації українського Львова до речі буде пригадати, що дум М. Грушевського і його історичної школи неофіційно жили на терені НТШ протягом усієї польської окупації. Це майже двадцятилітню діяльність у Львові М. Грушевський поклав печат свого духа на Товариство, на історичну школу і на все культурне обличчя міста Лева. Популяризувавши, галичанин „мають на його праві“

У Галичині

Приїхавши до Львова 1894 року, як надійний учень Володимира Антоновича, М. Грушевський, мимомовно свого молодого віку (мав тоді 28 років!), виклав себе не лише істориком уже тоді поважного масштабу, але й блискучим організатором науко-

На чолі історичної науки

кому" НТШ. Разом з І. Франком і В. Гнатюком він творив науково-організаційне ядро Товариства, відкриваючи «лікно» НТШ у широкий світ європейської науки, що було безсумнівно чинником його подальшого розвитку. Ренесанс західної «ліпки українській землі, відлуння чого затрокувало територію Великої України в її умовах валушчини. Хоч в «австрійській Україні» були краї для нас умови, ніж під спільною парасолою Романових, все ж така була ситуація, під якою, під широким дахом не польські інтриги у Відні, то Міністерство освіти, але Велика Україна має на Михайла Грушевського також «право». Свій науковий дебют він починав у Прідипріп'яській Україні під рукою Володимира Антоновича. Громадський діяч, організатор, також у Києві під час наших військових змагань, очолював, нехай і на короткий час, уряд української держави. А повернувшись в 1924 року з еміграції в Україну, став душею розвинутого українського історичної науки в рамках ділової діяльності в Академії Наук, в умовах такої знавчої «українізації».

Своєю науково-організаційною діяльністю він

пийною і видавничо-авторською діяльністю він поклав тривкі підвалини під розвиток української національної історіографії ХХ століття на шляху закріплення нових досягнень, тепер уже в складних умовах совєтської української державності. Його передчасний, трагічний і ще не повний візантийний вхід, до якого, очевидно, доклали рух болючини, принісши лише формально діяльність наукової школи історичного факультету М. Грушевського. Але з огляду на метологічні основи були пошановані багатьма учнями. Цього початок і згодом висіли Другої світової війни й у зв'язку з тим бурхливий ліквідації НТШ "визовітелами" перервали на якийсь час вплив М. Грушевського. Але закони причинно-наслідкового зв'язку та критерії історіографії не терплять в історичному процесі вакууму, а геополітичного і ідеологічно-інтелектуального. В наслідок акції фізичних і духовних чинників на місце одного феномена появляється інший. Що було неможливо на рідних землях під московсько-совєтським режимом, продовжувало давати свій розвиток на нових місцях поселень — в діячості добрих розвитку української історичної науки піонерів перших етапів діяльності УІТ з насамого й віроку неосвітій звернули особливу увагу на постанів пенсії діачів на полі української історіографії, яка могла стати смолоскипом-дороговказом на шляху діяльності Товариства. Тим оновим дороговказом виявився титан української національної історіографії Михайло Грушевський, який став патроном УІТ. Він жив для української історичної правди й вмер за неї.

Нав'язуючи до світлих академічних традицій історичної школи Грушевського — офіційної і згодом, з часів польської займашини, символічної — УІТ реєструє його схему східноєвропейської історії та приймає принципи метології історичних дослідів при узгодженні досягнень на новому етапі розвитку історичних наук. За ініціативою Грушевського реєструє "Український рікник" Л. Винара пресп'ячено" окремий розділ на сторінках згаданого журналу проблемам Грушевськості, тим започатковує окрему галузь в українознавстві, зосереджену на вивченні наукової спадщини М. Грушевського. Українське Іс-

Подвиг діаспори

Тут продовжили на-уково-академічне життя й діяльність Наукове Товариство ім. Шевченка в Україні. Обидві наші наукові установи, як загальні основи різних ділянок знання, не могли концентруватися на одній спеціалізації. Тому в умовах українських умов, української історичної науки коштує інтенсивний діянок знання. Рациональна стратегія змагань на барикадах оборони української історичної традиції вимагала покликання до життя наукової установи, яка шляхом «бестічних дослідів і змагань» могла б відіграти вирішальну роль у відстої ворожого заступника і раціоналізм медич-

тязам промовчування й фальшування історичної правди України. Таким чином постало Українське Історичне Товариство — закликає енергійним заходом його головного організатора і засновника, сьогочасного голови Товариства Любомира Виннива, при допомозі цінних одиниць. В намагах одержати візію швидкої

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Теодор Терен-Юськів

*Мистецька виставка
в Місії України*

Культивувати несподіванка і новина: ота вперше в залах нашого дипломатичного представництва до ООН відкрито 5-го вересня н.р. виставку українських мистців з різних частин України. Присвячена вона 5-річчю незалежності України. Сомозрозуміло, що як рідше культура, як політична подія скопалась тільки завдяки розумінню вагомості мистецтва нашого представництва до ООН Анастасія Зленка. Власним організатором самої виставки виявився директор ОР-Галерії у Києві, чачкоко на англійську мову була Марта Кокільська. І він виявив, що оглядаючи цю виставку в університеті Гарварду, М. Кокільська запропонує, а внаслідок цю саму виставку Місії в Нью Йорку. Час тривавня її — до 4-го жовтня н.р. Однак години відлідали, на жалє, мало придатні для гостей. Виставка бо закрита в суботі і неділі, а в будні, в 5-й, 6-й, коли люди кінчають працю, вона теж закривається. Адже виставка повинна бути відкрита в такий час, щоб люди могли відвідати її.

архитект, мистець, професор Микола Волга. Виставляв праці віс്മих представників нашого мистецтва, які, правдоподібно, найкраще сполучають істотність і духовність сучасного образотворчого мистецтва України. Браку релігійних праць тут не відчув. Такіх особливостей, як скраїні абстракти, теж тут не було. Виставлені твори створюють «зв'язи раціонального і емоційного» різними різноманітними способами сьогоміє мистецтва. Мабуть, тому хотілось б тут дещо помітнішого національного зазначення. Що, зрештою, в розмові амбасадор Зленко обіцяв у випадках мабуїтних виставок.

Мимо того, що в пресі не було подано про відкриття виставки (в церкві — так), приємно було ствердити, що залі було заповнені численними відвідувачами. Між ними знаходилися дипломатичні представники наш кон-

Початок". Він і автор індивідуальних виставок: не за каталогом. Його молоденька доня Оля вивисила свої олій квітів пастельно-жовте забарвлення. Бувайськино-жовто наснажена краєм праця „Найвищий розквіт літа“

сул Віктор Крижанівський, деякі передовіші власники мистецьких галерей та наші чужі з величезним одухотвореного пензля. Виставка вже від першого погляду поклала своїм характером репрезентативності і елегантності. Картини нові, головню з 1996 року, більшого формату, переважно олій, розвішані групами. Треба вважати, що браку часу наорядник виставки не додає, крім англійських, потрібні українських назовів при образах, назв технік малювання і розмірів прашь.

Імпрезу відкрив оптимістичним словом по-англійськи А. Зленко. Директор виставки М. Волга сказав дещо про виставку по-українськи. Перекладач

о. Юліян Катрій, ЧСВВ

В 55-ті роковини „процесу 59-ти” у Львові 1941 року

В 1991 році появилася другий наклад споминів Любо Комар під заголовком „Проєс 59-ти“. Це невеличка книжечка, що має 75 сторінок. Любо Комар належала до підсудних і була засуджена на кару смерті. Її спомини подають перебіг процесу дуже докладно, свіжо, цікаво, широко, наче б вона його наново глибоко переживала.

Цього року минає 55 літ від того трагічного процесу. Він ясно свідчить не тільки про ненависть комуністичної влади до нашої Церкви, народу, його традицій і культури, але передусім про героїську поведінку нашої молоді, що вводило у подив навіть прокураторів і суддів.

Тож погляньмо дещо ближче на слідство, на суддів, підсудних і вирок цього процесу.

За які „злочини” комуністична влада судила нашу молодь? Голова суду проголосив, що головина провинна підсудних — це „зрада батьківщини”, „шпигунство”, „підготовка збройного повстання”, і назвав 54-ту та інші статті кримінального кодексу УРСР, які говорять про такі злочини і кари за них.

Я відбуваюся сльисто? Типово комуністичною метою: брутальним нєхтуванням людської гідності головно ідіотами до дитини слїдчі обшлїщали звільнення, коли хто признається до впрод, застрашував аби не втратив життя, жвавили психїчні і фізичні тортури. Ось як Любомир Комап описує допити: «На слїдствї слїдчий має на столик книжки, збірник з мого дому. Енкавєдист, недоволений миме відповіддю, припечатуват дану книжкучку на мою обличчя і одного боку і, для ретивої, з чулого-го... За першими ударами йшли другі, третї... Я здригнувся з втомлена, принижена. Моє лице набрало, пашло, тоді руки опухли». Про допити іншим разом вона пише: «Енциклїпа було кілька слїдчих. Мені казали єсти на стї, щоб міг стати, а вони сидїли навпроти мене. Мені говорили, що я повинен їсти їхнїх чортів. Перший удар по мені, мабуть, кулаком, чи чимсь твердим, завалив на леву, блискавично. Голова відбилася від стїни і впала з

ж хосн інших поправив з другого боку. Піш дикий крик, регіт і лайку сліди бачилися мосою головною, наче мисем, кіпкля хвилля... Воднараз веліли мені робити підписання. Я не ворухнувся з місця. Тоді підписком до мене слідиш... Він почав раз-у-раз бити мене кулаком о голову і таким чином штовхати додолу, а тоді підбавав ногою вгору... Один зі слідиш узяв пляшку з водою і вилляв її мені за шия. На своїх дотках вона чула черв дзвіри в інших кімнаті, не тільки стогони, але й роздільні крики допитування в з'яві"... Пригладу, у керуванні до мене слідиш, а тоді вилляв, вона мала бильше 17-18 років... Пальці мені вухах, і ногою бую в мене... Енкаведисти топтали її чоботами і колотили голим інструментом... Іншу дичину принесли до камери у непитомому стані".

Я на слідстві поводилися підсудні? Як герої. Всі вони ж один засвідчили на суді свій християнський патріотизм, героїську любов до свого народу і Церкви і були згодні за свої релігійні й національні переконання навіть життя віддати.

Після прочитання звинувачуючої акти «Арап Бездискусійно» голосно заявив, щоб був членом Уряду ООН і розповів по своєю справі в ній... Взагалі у підсудних не було видно ні слів будь-якого пригноблення... Перед судом тільки і дивачат вели себе з гідністю, навіть впенено, дбали володіти собою... На нашому процесі наймолодою була Маріянка Наконечна, мала не більше 15 років. І закінчення її допиту прокурор поставив їй провокаційне питання, що вона зробила б, якби ООН поручили їй вбити «батька Сталіна»... І враз ми почули швидко здивовану відповідь Маріянки: «Я виконала б наказ організації»... А прокуророві, мабуть, подобалося питання бо він вдруге повторив його під допиту Гальки Соляр. Галька без вагання дала йому таку саму відповідь... Після виroku суд поручив вивести нас із залу... Пішли тільки хлопці і хлопці з першої групи, обсервували нас і, піднявши рукави вперед, крикнули: «Слава Україні!» і за нами плукалися інші руки і голоси

„Слава Україні”, підхоплене дівчатами, понеслося по

залі сувої».

Найбільшю втіхою для підсудних у терпіння була молитва. Осві десьі зворушлївї прикладї: „На одному допиті, — пише Люба Комар, — в думї я почала молити і зосереджувати свою увагу на змісті молитви... „В нашї камерї часто панувала ідеальна гармонія... Хтось із нас запропонував спільну молитву вголос. І відтоді ми почали спільно молитися вранї і ввечері, тихо вимовляючи різні молитви, хто як тільки знав. Тихенько співали ми теж св. Літургію та Мольєне, популярно також „маїконю“. Крім спільних молитов, ми молитися також індивідуально за рідних, друзів, може й за себе“. А коли їх поздовжували і Львова, то у вагонї вони спільно співали червоне божество на честь Пресв. Ксенофана Серія. „Сівши спільно за стіл, придушливий запах одної, ми почали пісню, відшарп. Глибше з дуги голос, тихий, ширий, сердечний, плїч через плір, пропаврав темну синяву невірного неба до престолу Всевшнього».

А коли німцїмї бомбї збудили їх зі сну, то „загальна психоза панїкї нас не охопила. Ми попоругали тїсно, витягували червчїки, зробленї в рївнонагу хлїба, і молились. Ми знали, що не дасть нам порївнонагу, сил і гартї друху... Ми впади на колїноцї і в нїїмї молити благаї Пречистї Марїю Божу. Вона ж бо, Мїлосерда, рятувала наших братїв від турків, може, й нас, помїрає“.

Процес тривав три дні, а описія прийшов вироком — 19-го січня 1941 року. На розстріл засуджено 42 особи, в тому числі 11 дітей, а також Любою Комар і її братів. Про вироку Люба коротко каже: «Ми прийняли вироку спокійно». Із 42 засуджених на смерть помилували 10 дітей і 11 хлопців, також Л. Комар і її братів.

Маючи перед очима героїську поведінку підсудних на процесі, годиться поставити питання хто, вивека нашу молодість, у християнському патріотизмі, в безмежній любові до нашого народу, нашої Церкви та в готовності за ці святі ідеали віддати своє молоді життя? Вікова-

(Закінчення на стор. 3)

Дописати з життя (романи, мемуари, організації, інституції чи осіб, експозиції з поштовими відкритками, установи), мають бути не дією чи суб'єктом, а об'єктом повідомлення, писаних через два інтервали на двох сторінках на машині; і лише на одній мові, латинській, писати. Чоловічі дописи писати рукою, жіночі також друкованим шрифтом. Висловлюючи відступок від цих правил, писати розбірно (якщо розуміє що вимога, яку писання великими літерами, насправді дають право бути малі, але не відмовляти проміжній помилці редактора, щоб було до поправити після, який заведе до помилки). Дописати слід надіслати до редакції до десяти днів після півня опісної пошти. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища з своєю фотографією, не скорочуючи їх у випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійськи і по-українськи. — Редакція

H... .. G... ..

гити світовити участь: членів Європейського Союзу (Шотландія, Естонія); Юрій Личкевич, Світлана Вашишин, Анна Дрогобицька, Ірка Дрогобицька, Ольга Креховичева, Марія Олінчак, Анна Гасисько-мать, Марія Лисецька, Світлана Василів, Іванна Турчин, Катерина Головата (вправа Людмила Хойнацька!); (сидять, зліва): викладачі-професори — д-р Юрій Гасицький, д-р Ігор Гурін, мгр Ліна А. Данчук, д-р Євген Федоренко, Стефанія Кавоскаса (адміністратор), д-р Василь Ярєменко (Україна), проф. Олександр Коночєв (Україна), мгр Павло Малир.

да), Ольга Креховська (Торонто, Канада), Марія Лисюшка (Нью Йорк, ЗСА), Марія Олешів (Нью Йорк, ЗСА), Іванна Тур-
бул (Каліфорнія, ЗСА),
Любомила Хойнашук (Ча-
го, Іл., ЗСА), Кюрі Ян-
кевич (Пассейк, Н. Дж.,
ЗСА).

композицієно-канта-тою
"Чорнобіл". Решта
вечора пройшла весело,
з взаємними жартами слухачів і викладачів та смя-
ночними перекладами.

На закінчення д-р С.
Федоренко висловив щи-
ру подяку від усіх учасни-
ків адміністрації та па-

Головній Управі Народного
Союзу за уможливлен-
ня перекладення кожні-
рочних учительських се-
مینарів, так акрар необ-
хідний для кожного різно-
шкільного учителства.

3-го серпня учасники
семінару роз'їжджались з
теплыми побажаннями та

да), Ольга Креховська (Торонто, Канада), Марія Лисецька (Нью Йорк, ЗСА), Марія Олешів (Нью Йорк, ЗСА), Іванна Тур-
бул (Каліфорнія, ЗСА),
Любомила Хойнашук (Ча-
го, Іл., ЗСА), Кюрі Ян-
кевич (Пассейк, Н. Дж.,
ЗСА).

композиційно-канта-тою
"Чорнобіль". Решта
вечора пройшла весело, з
взаємними жартами слухачів і викладачів та смя-
нотним перекладом.

На закінчення д-р С.
Федоренко висловив щи-
ру подяку від усіх учасни-
ків адміністрації та па-
...

Головний Управлі Народного
Союзу за umożliwienie
перевеzenia kogni-
cicznych uczelnianych
seminarów, tak akurat
nieobchodzących dla
rozwoju ich intelektual-
nego, czytelnictwa.

3-go sierpnia uczestniki
seminarów 7-tych zjedli-
sili się z ciepłymi
dobrażaniami, że

В другій частині випускного виста слід відзначити виступ піаніста, д-ра Ю. Хойнацького з його цінками Союзісти за теплу, привітною обслугову слухачів та викладачів семінару, та окрему подяку надією зустрітись знову наступного року.

І. Г.

Інж. С. Тисовський у вічну пам'ять

Недавно прочитали ми у "Свободі" сумні клесидри про відхід у вічність бл. п. д-ра інж. Степана Тисовського у Міннесоті, який народився в 1905 році у Калуші, Україна, в родині греко-католицького священника Володимира і Марії з Гарасевичів Тисовських.

Середню гімназичну освіту закінчив з відзнакою у Калуші, вступивши до "Семінарію словесників" в Києві, де вивчав Святе Письмо та церковну музику. Після закінчення семінару вступив до Вищої духовної семінарії в Києві, де вивчав Святе Письмо та церковну музику. Після закінчення семінару вступив до Вищої духовної семінарії в Києві, де вивчав Святе Письмо та церковну музику.

Тисовський служив своїм досвідом та дружніми порадами для нововибраних управ Товариства. Він був учасником майже всіх наукових конференцій чи важливих річниць, улаштуваннях Головною управою Товариства Українських Інженерів у Чикаго, Нью Йорку, Філадельфії чи на Союзісти. І востаннє відвідав йому Україну в 1985 році, після чого помер в Чикаго.

Portrait of Engineer S. Tisovskiy, a man with dark hair and a mustache, wearing a suit and tie.

Ілля С. Тисовський

році. Після цього переїхав до Австрії, де студював у

Гірничій Академії в Леоне-
ві. В 1931 році закінчив
з відзначенням студії інжене-
ра гірничого спеціальності.
Цей диплом з Леонена
С. Тисовського нострифіку-
вався у 1933-му році у
Кракові з призначенням, а у
Варшаві, доповнивши сту-
дії, дістав диплом інжене-
ра-механіка.

Під час Другої світової
війни інж. С. Тисовський
переходив до Варшави,
Німеччини та Польщі, де

дорога далека.

Д-р Тисовський був
також співачом і голівною
учасником «Дніпро» у Мінсо-
сі, за що отримав грамоту
1973-го року. Був членом і
добродієм нашого Пласту,
за що отримав від
Крайової Управи грамоту
вдячності. Протягом ба-
гатьох років С. Тисовсь-
кий був активним членом
487-го Відділу УСР. Авте-
ром цих рядків кілька разів
було зустрічати його на
конференціях, симпозіумах,
а також на різних заходах
нашої громади.

Дати вживорного д-ра
Стєпана у його хаті, два
дні перед його смертю.
Він лежав безнадіяний
у ліжку, але був зовсім
притомний. Д-р Стєпан
держав у своїй теплій ру-
ці мою і, легко усміхаю-
чись, говорив зі мною.
Його шанова дружина,
Ірина Стєпанія, із сумом
поширнула мене, щоб
я підняла своєрідну пра-
гнута життя. Її надлюдсько
холопіт, тиче, обмежені

Гірничій Академії в Леоне-
ві. В 1931 році закінчив
з відзначенням студії інжене-
ра гірничого спеціальності.
Цей диплом з Леонава С.
Тисовського нострифіку-
вав у 1933-му році у
Кракові з призначенням, а у
Варшаві, доповнивши сту-
дії, дістав диплом інжене-
ра-механіка.

Під час Другої світової
війни інж. С. Тисовський
переходив до Варшави,
Німеччини та Польщі, де

дорога далека.

Д-р Тисовський був
також співком і Головою
громади «Дніпро» у Мінсоці,
за що отримав грамоту
1973-го року. Був членом і
добродієм нашого Пласту,
за що отримав від
Крайової Управи грамоту
вдячності. Протягом ба-
гатьох років С. Тисовсь-
кий був активним членом
487-го Відділу УСР. Ав-
тор цих рядків кілька разів
були разом з ним на зустрі-

дях в жовтеному дра-
Степана у його хаті, два
дні перед його смертю.
Він дуже безбаштований
у лужку, але був зовсім
притомний. Д-р Степан
держав у своїй теплій ро-
зі мою і, легко усміхаю-
чись, говорив зі мною.
Його шанова дружина,
Ірина Степанія, із сумом
полюструвала мене, що
лідоген створила для неї
життя. Її надложорчого
холопія, тижне обмужіли

ні в Німеччину, де на той час він працював в Шарлоттенбургу отримав титул німецького дипломованого інженера. Там зробив докторську працю і став доктором інженерії. Після війни, прихвиши до ЦСА, доповнив додатково вимогати студії на університеті в Боффо і дістав ліцензію на мірника (лендсурвер) та професійного інженера на степі Нью Йорк. Тут, після нострифікації своїх дипломів, отримав велике призначення за професійні осяги, був післяний до Аляски і Манітоби в Канаді.

ні в Німеччину, де на той час він працював в Шарлоттенбургу отримав титул німецького дипломованого інженера. Там зробив докторську працю і став доктором інженерії. Після війни, прихвиши до ЦСА, доповнив додатково вимогати студії на університеті в Боффо і дістав ліцензію на мірника (лендсурвер) та професійного інженера на степі Нью Йорк. Тут, після нострифікації своїх дипломів, отримав велике призначення за професійні осяги, був післяний до Аляски і Манітоби в Канаді.

життя. Де тільки міг, С. року я мав нагоду відві-

Любомир Калинич

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 3-ГО жовтня, Сербія і Боснія погодилися на відновлення повних дипломатичних зв'язків у скорому часі. Цей крок зі сторони Сербії інтерпретується, як можливість підтримки зі сторони президента Сербії Слободана Мілошевича для нової Боснії, що намагається почати відбудову своєї країни після майже чотирирічної війни. За згоди це висліді зустрічі сербського президента С. Мілошевича і Алії Ізетбеговича, голови новообраної боснійської тричленної президиуми. У цьому багато допоміг французький президент Жак Шірак. У підписаному договорі обидва С. Мілошевич і А. Ізетбегович погодилися відкинути конфронтацію та перейти на співпрацю.

На світліні учасники-вчителі семінару на Союзівці (стоять, зліва): Юрій Якевич, Світлана Ващишин, Анна Дрогобицька, Ірка Дрогобицька, Ольга Креховенька, Марія Олинець, Анна Гарасимович, Марія Лисецька, Світлана Василів, Іванна

На світліні учасники-вчителі семінару на Союзівці (стоять, зліва): Юрій Якевич, Світлана Ващишин, Анна Дрогобицька, Ірка Дрогобицька, Ольга Креховенька, Марія Олинець, Анна Гарасимович, Марія Лисецька, Світлана Василів, Іванна

Гурчин, Катерина Головата (бракус Людмили Хойнацької); (сидять, зліва): викладачі-професори — д-р Юрій Гасцький, д-р Ігор Гурин, мгр Ліна А. Данчук, д-р-р Євген Федоренко, Стефанія Квасовська (адміністратор), д-р Василь Ярменчук (Україна), проф. Олександр Коновець (Україна), мгр Павло Малир.

Торонто, Канада), Марія Лисецька (Нью Йорк, ЗСА), Марія Олінська (Нью Йорк, ЗСА), Іванна Турчин (Клівленд, Огайо, ЗСА), Людімила Хойнацька (Чикаго, Іл., ЗСА).

Порторо, Канада), Марія Лисецька (Ню Йорк, ЗСА), Марія Олінчєн (Ню Йорк, ЗСА), Іванна Турчин (Каліфорнія, Огайо, ЗСА), Ламіліа Хойнацька (Чикаго, Іл., ЗСА), Юрій Янцевич (Пассейк, Н. Дж., ЗСА).

В другій частині випускового номера слід відзначити виступ піаніста, д-ра Ю. Хойнацького з його "Чорнобилем". Решта вчора пройшла весело, з взаємними жартами слухачів і викладачів та сміхно-перекреску.

Закінчення д-р С. Федоренко привітав присутню подяку від усіх учасників адміністрації та працівників Союзики за теплу, привітну обслугу слухачів та викладачів семінару, та окрему подяку Союзу за уможливлення переведення кожнорічних учительських семінарів, так акрйр необхідних для нашого рідношкільного вчительства.

З 3-го серія учасників семінару з'їжджалися з теплими побажаннями та надією зустрітись знову наступного року.

І. Г.

Інж. С. Тисовському у вічну пам'ять

Інж. С. Тисовському у вічну пам'ять

Недавно прочитали ми у „Свободі” сумні клепсидри про відхід у вічність бл. п. д-ра інж. Степана Тисовського у Міннесоті, який народився в 1905 році у Калупі, Україна, в родині греко-католицького священика Володимира і Марії з Гарасевичів Тисовських.

Степан Тисовський служив своїм досвідом та дружними порадами для нововибраних управ Товариства. Він був учасником майже всіх наукових конференцій чи важливих річних, улаштовуваних Головною управою Товариства Українських Інженерів у Чикаго, Нью-Йорку, Бостоні, Детройті та, на останній сторінці

Недавно прочитали ми у „Свободі“ сумні клепсидри про відхід у вичність бл. п. д-ра інж. Степана Тисовського у Міннесоті, який народився в 1905 році у Калуші, Україна, в родині греко-католицького священика Володимирів Марії у Гараєвці біля Тисовських.

Інж. С. Тисовський

Цей диплом з Леонена С. Тисовського нострифікував у 1933-му році у Кракові з priznannya, а у Варшаві, доповнивши ступінь, отримав диплом інженера.

Під час Другої світової війни інж. С. Тисовський переїхав до Берліну, Німеччина, де на Політехніці в Шарлоттенбургу отримав титул німецького інженера. Після закінчення війни втік до Польщі, де працював протягом років С. Тисовський був активним членом 487-го Відділу УС. Автор цих рядків кілька разів мав честь і приємність возити своїм автомобілем дозволеним дозвілом зовнішнього громадянина, пох. д-ра

дипломованого інженера. Там зробив докторську працю і став доктором інженерії. Після війни, приїхавши до ЗСА, доповнив додатково вимогати студії на університеті в Буффало і дістав ліцензю на мірника (лендсурвер) та професійного інженера на стейт Нью Йорк. Тут, після нострифікації своїх дипломів, отримував велике пенсіянина за своїми заслугами.

У громадському житті с. п. С. Тисовський був дуже активним. 20 років очолював Відділ Товариства Українських Інженерів у Мініссоті. В цьому товаристві він був головним інспіратором та покровителем усіх доповідей і товариського життя. Ле тільки міг. С.

У громадському житті св. п. С. Тисовський був дуже активним. 20 років очолював Відділ Товариства Українських Інженерів у Міннесоті. В цьому товаристві він був головним інспіратором та пошквалювачем доповідей і товариського життя. Де тільки міг, С. Тисовський вважав за свій обов'язок критикувати поведінку, його ширше розповсюдження ставлення до релігії різних наших проблем викликали велике признание, любов і респект від усіх, хто мав нагоду і честь з ним спілкуватися.

Це склалося обставина, що в червні цього року я мав нагоду відвідати

много, хай буде також проханим до Всесвітнього, щоб Він винагородив блага, доктора Степана Царство Небесний за його творче, продуктивне та правдиве життя на цій планеті. Вічна йому пам'ять!

Любомир Калинчук

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 3-ГО ЖОВТНЯ, Сербія і Боснія погодилися на відновлення повних дипломатичних зв'язків у скорому часі. Цей крок зі сторони Сербії інтерпретують, як можливість підтримки зі сторони президента Сербії Слободана Мілошевича для нової Боснії, що намагається почати відбудову своєї країни після майже чотирьохрічної війни. Ця згода не виклидає зустрічі сербського президента С. Мілошевича і Алії Ізетбеговича, голови новообраної боснійської тричленної президиуму. У цьому багато допоміг французький президент Жак Шірак. У підписаному договорі обидва С. Мілошевич і А. Ізетбегович погодилися відкинути конфронтацію та перейти на співпрацю.

Недавно прочитали ми у „Свободі“ сумні клепсидри про відхід у вичність бл. п. д-ра інж. Степана Тисовського у Міннесоті, який народився в 1905 році у Калуші, Україна, в родині греко-католицького священика Володимирів Марії у Гараєвці біля Тисовських.

ра. Цей диплом з Леона С. Тисовським нострифікував у 1933-му році у Кракові з признанням, а у Варшаві, доповнивши студії, дістав диплом інженера-мірника.

Під час Другої світової війни Леона Тисовський переїхав до Берліну, Німеччина, де на Політехніці в Шарлоттенбургу отримав титул німецького

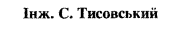
ті, за що отримав грамоту 1973-го року. Був членом і добродієм нашого Пласту, за що отримав від Крайової Управи грамоту вдячності. Протягом багатьох років С. Тисовський був активним членом Товариства «Ніч» в Кракові, чим ряdkік кілька разів мав честь і приємність возити своїм автомобілем свого гостя, пок. д-ра

у лжку, але був зовсім притомний. Д-р Степан перш за у своїй теплій рушмою і, легко усміхнувшись, говорив зі мною.

Його шановна дружина, пані Степанна, із сумом розповідала, що лікарі їй наділили: годин життя і їй надорочого чоловіка дуже обмежили.

Я здерзнував мої слози, коли прощався з покій-

У громадському житті с. п. С. Тисовський був дуже активним. 20 років очолював Відділ Товариства Українських Інженерів у Мініссоті. В цьому товаристві він був головним інспіратором та покровителем усіх доповідей і товариського життя. Ле тільки міг. С.

[illegible]

На закінчення висловлюю велике признання опечалений пані Степанів за її безмежну терпелівість та велику сердечну опіку під час смертельного недуги її найдорожчого товариша життя.

Цей сумний некролог, разом із ширими висловлюваннями співчутич за усієї опечаленої родини покійного, хай буде також проханням до Всевинного, щоб Він винагородив бл. л. доктора Степана Царством Небесним за його творче, продуктивне та правдиве життя на цій планеті. Вічна йому пам'ять!

погодились на відновлення з обох сторони Сербії інтерпретації Слободана Мілошевича країни після майже чотирнадцятирічної президентури. У цьому підписаному договорі обидва президенти та перети на

Недавно прочитали ми у „Свободі“ сумні клепсидри про відхід у вичність бл. п. д-ра інж. Степана Тисовського у Міннесоті, який народився в 1905 році у Калуші, Україна, в родині греко-католицького священика Володимирів Марії у Гараєвці біля Тисовських.

ра. Цей диплом з Леона С. Тисовським нострифікував у 1933-му році у Кракові з признанням, а у Варшаві, доповнивши студії, дістав диплом інженера-мірника.

Під час Другої світової війни Леона Тисовський переїхав до Берліну, Німеччина, де на Політехніці в Шарлоттенбургу отримав титул німецького

ті, за що отримав грамоту 1973-го року. Був членом і добродієм нашого Пласту, за що отримав від Крайової Управи грамоту вдячності. Протягом багатьох років С. Тисовський був активним членом Товариства «Ніч» в Кракові, чим ряdkік кілька разів мав честь і приємність возити своїм автомобілем свого гостя, пок. д-ра

у лжку, але був зовсім притомний. Д-р Степан перш за у своїй теплій рушмою і, легко усміхнувшись, говорив зі мною.

Його шановна дружина, пані Степанна, із сумом розповідала, що лікарі їй наділили: годин життя і їй надорочого чоловіка дуже обмежили.

Я здерзнував мої слози, коли прощався з покій-

У громадському житті с. п. С. Тисовський був дуже активним. 20 років очолював Відділ Товариства Українських Інженерів у Мініссоті. В цьому товаристві він був головним інспіратором та покровителем усіх доповідей і товариського життя. Ле тільки міг. С.

[illegible]

МІСТ гарантує Вам надійну і добру обслугову!